

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Quae Parochus aget post ministrationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Ad renes. Per istam &c. I indulgeat tibi Dominus quicquid per lumborum delectationem deliquisti. R . Amen. Mulieri renes non vnguntur, ut dictum est.

Postea Parochus digitum pollicem, quo vnxit, medulla panis bene fricat, & aqua abluit in vase supradicto: tum manutergio abstergit, ablutiois vero aquam cum micis refert in Sacrarium.

His finitis dicit sequentes orationes ad ægrotum versus, manibus extentis.

V . Dominus vobiscum.

R . Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Deus Angelorum, Deus Archangelorum, Deus omnium Patriarcharum, & omnium sanctorum, Deus vniuersæ creaturæ conditor: qui dixisti Apostolis tuis; Ite, sup̄ egros manus imponite; demonia eijcite; qđ gratis accepistis, gratis date: vbi nos indigni, & peccatores manus in tuo nomine imponimus, tu domine tuam spiritalē impone digneris. Per dominum nostrū &c.

Oratio.

Domine Deus, qui per Beatū Apostolum tuum Iacobum dixisti; infirmatur quis in vobis, inducat presbyteros ecclesiæ, & orent super eum, vngentes eum oleo in nomine Domini, & oratio fidei saluabit infirmum, & alleuia bit eum Dominus, & si in peccatis sit, dimittentur ei: cura quesumus redemptor noster gratia sancti Spiritus languores istius infirmi; sana vulnera, eiusque remitte peccata, atque dolores cunctos cordis, & corporis ab eo expelle, plenamq; ei interius exteriusq; sanitatem misericorditer redde: ut ope misericordiæ tuæ restitutus, & sanatus, ad pristina pietatis reparetur officia. Qui viuus &c.

Orationes sequentes alternatim, si plures adsunt sacerdotes, dicuntur singularæ cum, [Dominus vobiscum,] & concluduntur item singularæ: [Per Dominū.] &c. Si vero Parochus solus est, ipse singularas dicit: primæq; tantum præponit, [Dominus vobiscum.] & vltimam solum concludit, Per dominum. &c.

V . Dominus vobiscum.

R . Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Respice domine famulum tuum in infirmitate sui corporis laborantem: & animam refoue quam creasti. Ut castigationibus emendatus, cōtinuō se sentiat tua medicina saluatum.

Deus qui facturæ tuæ pio semper dominaris affectu: inclina aurem tuam supplicationibus nostris: & famulū tuū aduersa valetudine corporis laborantem placatus respice: & visita eum in salutarī tuo: & cœlestis gratiæ præsta medicinam.

Omnipotens sempiternæ Deus, salus æterna credentiū, exaudi nos pro famulo tuo, pro quo misericordiæ tuę imploramus auxilium: ut reddita sibi sanitate, gratiarum tibi referat actionem.

Deus qui B. Petrum Apostolum misisti ad Tabitham famulam tuam, ut eius precibus suscitaretur ad vitam: exaudi nos quesumus: & famulo tuo, quem in nomine tuo visitat nostra fragilitas, exorata medicinæ tuæ medela lubueniat.

Deus infirmitatis humanæ singulare præsidium, auxilij tui super infirmum famulum tuum ostende virtutem: & ope misericordiæ tuę adiuto salutiferam regni cœlestis tribue medicinam: Per dominum nostrum &c.

V . Dominus vobiscum.

R . Et cum spiritu tuo.

Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison.

V . Benedicat, & exaudiat nos Deus, R . Amen.

V . Procedamus cum pace.

R . In nomine Christi.

V . Benedicamus Domino.

R . Deo gratias.

V . Pax, & benedictio Dei omnipotentis patris I & filij I & spiritus I sancti descendat super te, & maneat semper. R . Amen.

Quæ Parochus aget post ministracionem.

Parochus ministrato sacramento extremæ vntionis, si videt spatium vitæ esse, antequam discedat, ægrotum alloquetur, & consolabitur breuibus, ac suauibus, ardentibusque verbis: quibus il-

bus illum maximè hortetur ad vim egri-
tudinis patienter pro Christo Domi-
no sustinendam, ad rerum humanarum
cogitationes abijciendas, ad Satanæ
suggestiones Christiana virtute depel-
lendas, ad spem de diuina misericordia
concipiendam, & ad desiderium in pri-
mis vitæ æternæ. Tum præterea hæc
hortabitur: vt se piorum religiosorum-
que hominum precibus, & orationibus
commendet; pias lectiones audiat, si
potest; præcipuè Domini passionem,
quam ipse etiam Parochus pro oppor-
tunitate leget: elemosinas, si potest,
det: propositaque sibi ob oculos Chri-
sti passione, & cruce, assiduè piè medi-
tetur mortem, quam omni sanctæ chri-
stianæque humilitatis significatione for-
titer obeat: velitque in cinere, & cili-
cio, vt pœnitens mori, quemadmodum
Christianum hominem decere, sanctus
Martinus affirmavit, & suo exemplo do-
cuit. Quod si infirmus ita velle mori
dixerit, tunc Parochus cinerem, & cili-
cium benedicet.

Manibus etiam iunctis instar crucis,
exemplo S. Ambrosij proposito, vt mori-
atur, piè poterit moneri.

Nec verò crucifixi imago, & etiam
alia pro deuotione desit morientis; cuius
aspectu excitetur, recreetur que: quam
crucifixi imaginem ipse etiam moriens
manu piè tenere poterit.

Monebit præterea Parochus domesti-
cos, vt pro infirmo orent, ac ne corpo-
ris curam deserant: hocque in primis, vt
aliquot ante mortem horis mittant,
qui se vocet, vt in commendatione ani-
mæ præstè esse possit.

De cura item spiritali egroti cete-
ra præstare Parochus studebit, quæ su-
pra titulo de visitatione infirmorum or-
dine præscripta sunt.

Ad ecclesiam demum, quo modo
venit, redibit, deuotè dicendo psal-
mum, [Qui habitat,] & alias pias ora-
tiones.

Alia officia Parochi erga infirmum pro-
pè moriturum.

CVM tempus instabit, quo ægrotus
propè moriturus sit, Parochus tum

celerrimè præstabit commendationis
animæ officium, tum omni ratione infir-
mum tali tempore iuuare conabitur.

Si indulgentiam ille ex legitima fa-
cultate consequi possit, in memoriam re-
digat, proponens etiam, quid ad conse-
quendum agi debeat. si ipsi Parocho,
aut confessario fortè commissæ sit ipsa
concessio; poterit verbis vt ad id ritè
accommodatis.

Procul secedere iubebit coniugem,
liberos, domesticos, præsertim gemen-
tes, ac lugentes, eosque item, quos in vi-
ta charos ille habuit.

Magno etiam animæ fructu moribun-
dis, quatenus expedire videbitur, ad fi-
dei articulos, aliaque vt infra confirman-
da, & profitenda inducetur; maximè si
egrotantem, & morientem demonis im-
pulsu aliquo modo hæsitantem, aut titu-
bantem Parochus animaduertit. Inter-
rogatus autem ægrotus verbis respõ-
debit: sin autem morbi vi respondere
lingua non poterit, saltem dum mente
integra est, nutu, aut signo aliquo exte-
riori respondebit.

Interrogationes autè adhibebit vul-
gari sermone, si latinè ægrotus nesciat.
sunt autem huiusmodi.

Nonne frater charissime, firmiter cre-
dis omnes articulos fidei, & quidquid
sancta Romana catholica, & apostoli-
ca credit Ecclesia? R. Credo.

Nonne detestaris, reprobas, & ana-
thematizas oēs hæreses, & quidquid ea-
dem detestatur, reprobatur, & anathema-
tizatur catholica mater Ecclesia? R. De-
testor, reprobo, & anathematizo.

Nonne vis mori in soliditate fidei ca-
tholicæ, vt verus christianus? R. Volo.

Cognoscis ne, te multum, & sæpius of-
fendisse creatorem tuum, animam tuam,
& proximum tuum? R. Cognosco.

Doles ex corde de omni offensa qua-
litercunq; contra Dominum Deum tuum,
te ipsum, & proximum tuum commissæ?
R. Doleo.

Nonne omnem quem pateris dolorè,
propter Deum in pœnitentiam tuorum
peccatorum patienter, & æquanimiter
toleras? R. Tolero.

Nonne te pœnitet ingratus fuisse Deo
de multis beneficijs in te collatis ad sa-
ludem